

peälifuga ka tehtud, kuidas temmale olli mõistatud.

Jummal panne silmad ja kõrvad linni, niisuggust hirmust asja kuulmast ja näggemast ja anna kõige ma-ilmale omma tõsisist usko, mis mitte innimesse seadmistega seggatud ei olle, waid mis puhta pühha kirja järrele saab kulunud, siis ei sa wiisiste mitte nisuggused rängad asjad ette tulles; kus jääb siis ka liggimese armastus? Kus jääb siin Jummalakartus, kui meie warrest ehk muud lomast ja asjad Jummalaks peame, siis on ellaw Jummal meie süddamest hopis kaddund, sest Temma ütleb jo: „Sull' ei pea teist Jummalat minno kõrwas ollema!“

Nüüd on sesamma Kahn Samil Wenemaal wangi, kas temma omma endise ello peale taggasi mõtleb ja kahjatses kõik sedda kurja, mis temma ma peal teinud, ei olle meie asfi järge pärrida, waid jägo selle holeks, kes ellawate ja surnute peale üks kord kohhut mõistab ja iggaüks katsugo, et temma isse woib seista, Kristuse kohto järje ees!!

Se esimese kääso sees
Kül seisab selgest meie ees:
„Teist Jummalat ei pea sa
„Mo kõrwas mitte piddama!“ —
Kui palju neid, kes sest ei tea,
Ja kui ta teab, siis sest ei pea,
Waid kui ta warrest lendma näeb,
Se jummalaks taal kohje jääb!
Ni tühi on weel rahwa arro,
Mis mattab ilma ello mõrro.

Mis on inimene?

Juda rahwa ramatus „Palmud“ seisab lugeda, mis üks Rabbi ehk Judarahwa õppetaja „Eleangar“ sest ütleb, kuidas teeniad inglid Jehowaga olla rääkinud.

Inglid ütlesid: „Mis on inimene suur asfi, et Sa tedda ni kõrgese tõstad, et ta ülle keige peab wallitsema ma peal? Inimene ei olle jo muust, kui uhkusest halpimisest ja tühjast melest kokko pandud. Mil aeal saab temma